

espírito que a inspiran. Por exemplo, en respostas a consultas tributarias, a Administración ten manifestado que os servizos de adaptación de microbuses para o transporte de persoas con minusvalidez en cadeira de rodas non podían gozar da aplicación do tipo impositivo do 4 por cento por «tratarse dun autobús de gran capacidade». Ou que a adquisición dun vehículo ao cal se lle instalaba unha rampla elevadora para poder transportar os fillos minusválidos do consultante debía gravarse ao tipo do 16 por cento, «pois tal vehículo non se destinará a ser utilizado como autotaxi ou autoturismo especial, nin tampouco ten consideración de coche de minusválido».

Por isto, á vista da regulación vixente, parece necesario, en prol da xustiza social, proceder á súa modificación para aplicar o tipo superreducido do IVE a todas as operacións de entregas, adquisicións intracomunitarias ou importacións, servizos de reparación ou adaptación de vehículos para persoas con mobilidade reducida, con obxecto de incluír todos os vehículos destinados ao transporte destas persoas, con independencia de quen sexa o condutor, sempre que sirva como medio de transporte habitual para persoas minusválidas.

Artigo primeiro. *Modificación do artigo 91.Dous.1.4.º da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

Modifícase o artigo 91.Dous.1.4.º da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, que fica redactado como segue:

«4.º Os vehículos para persoas con mobilidade reducida a que se refire o número 20 do anexo I do Real decreto legislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade viaria, na redacción dada polo anexo II A do Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro, polo que se aproba o Regulamento xeral de vehículos, e as cadeiras de rodas para uso exclusivo de persoas con minusvalidez.

Os vehículos destinados a seren utilizados como autotaxis ou autoturismos especiais para o transporte de persoas con minusvalidez en cadeira de rodas, ben directamente ou despois da súa adaptación, ben como os vehículos de motor que, despois de adaptación ou non, deban transportar habitualmente persoas con minusvalidez en cadeira de rodas ou con mobilidade reducida, con independencia de quen sexa o condutor.

A aplicación do tipo impositivo reducido aos vehículos comprendidos no parágrafo anterior requirirá o recoñecemento previo do dereito do adquirente, que deberá xustificar o destino do vehículo.

Para efectos desta lei, consideraranse persoas con minusvalidez aquelas cun grao de minusvalidez igual ou superior ao 33 por cento. O grao de minusvalidez deberase acreditar mediante certificación ou resolución expedida polo Instituto de Migracións e Servizos Sociais ou o órgano competente da Comunidade Autónoma.»

Artigo segundo. *Modificación do artigo 91.Dous.2 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

Modifícase o artigo 91.Dous.2 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, que fica redactado do modo seguinte:

«2. Os servizos de reparación dos vehículos e das cadeiras de rodas comprendidos no parágrafo primeiro do número 1.4.º deste número e os servizos de

adaptación dos autotaxis e autoturismos para persoas con minusvalidez e dos vehículos de motor a que se refire o parágrafo segundo do mesmo precepto, independentemente de quen sexa o condutor.»

Disposición derogatoria única.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido nesta lei.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 24 de abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7318 *LEI 7/2006, do 24 de abril, pola que se modifica o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro. («BOE» 98, do 25-4-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

O artigo 1.20) da Directiva 2003/51/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 18 de xuño de 2003, pola que se modifican as Directivas 78/660/CEE, do 25 de xullo de 1978 (en diante, Cuarta Directiva); 83/349/CEE, do 13 de xuño de 1983; 86/635/CEE, do 8 de decembro de 1986, e 91/674/CEE, do 19 de decembro de 1991, sobre as contas anuais e consolidadas de determinadas formas de sociedades, bancos e outras entidades financeiras e empresas de seguros, incorpora un novo artigo 53 bis na Cuarta Directiva, coa finalidade de aumentar a transparencia financeira das sociedades «cotizadas».

Este artigo 53 bis dispón que «os Estados membros non concederán as excepcións previstas nos artigos 11, 27, 46, 47 e 51 ás sociedades cuxos valores mobiliarios estean admitidos a negociación nun mercado regulado de calquera Estado membro...». Concretamente, as excepcións previstas nestes artigos son as seguintes:

a) O artigo 11 prevé que os Estados membros poderán permitir que determinadas sociedades formulen balance abreviado, sempre que non superen dous dos tres límites fixados en relación co total do balance, o importe neto do volume de negocios e o número medio de empregados durante o exercicio.

b) Nos mesmos termos que o artigo 11, pero fixando os límites nun importe superior, o artigo 27 prevé que os Estados membros poderán autorizar que determinadas sociedades formulen conta de perdas e ganancias abreviada.

c) O artigo 46, que regula o contido do informe de xestión, prevé no seu número 3 que os Estados membros poderán permitir que as sociedades previstas no mencionado artigo 11 non estean obrigadas a elaborar o informe de xestión, sempre que inclúan na memoria os datos relativos á adquisición de accións propias a que se refire o número 2 do artigo 22 da Directiva 77/91/CEE, do 13 de decembro de 1976.

d) O artigo 47.1 dispón que as contas anuais, o informe de xestión e o informe de auditoría serán obxecto de publicidade efectuada segundo as formas previstas pola lexislación de cada Estado membro de conformidade co artigo 3 da Directiva 68/151/CEE do Consello, do 9 de marzo de 1968. Nos seus números 2 e 3 prevé que os Estados membros poidan atenuar estas exigencias de publicidade ás sociedades mencionadas nos artigos 11 e 27, respectivamente.

O artigo 51.1 exige que as contas anuais das sociedades sexan auditadas por unha ou varias persoas habilitadas polos Estados membros para realizaren auditorías legais de documentos contables en virtude da Oitava Directiva 84/253/CEE do Consello, do 10 de abril de 1984. No seu número 2 prevé que os Estados membros poidan eximir desta obriga as sociedades mencionadas no artigo 11.

Ao abeiro destas circunstancias, e para transpor correctamente a Directiva 2003/51/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 18 de xuño de 2003, e de que as empresas españolas contén cunhas normas contables tecnicamente preparadas para permitir a comparabilidade da súa información económico-financieira coa das empresas dos restantes Estados membros da Unión Europea, procede modificar o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro.

A modificación que se propón alcanza exclusivamente os artigos 181 e 190 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, en virtude dos cales se traspuxeron os artigos 11 e 27 da Cuarta Directiva. Os artigos 202, 218 e 203 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas que versan sobre as materias reguladas nos artigos 46 (informe de xestión), 47 (publicidade) e 51 (auditoría), respectivamente, non precisan ser modificados, dado que a dispensa que neles se prevé se regula por remisión aos citados artigos 181 e 190.

Artigo único. *Modificación do texto refundido da Lei de sociedades anónimas.*

O texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, modifícase nos seguintes termos:

Un. Engádese un número 4 ao artigo 181, coa seguinte redacción:

«4. As sociedades cuxos valores estean admitidos a negociación nun mercado regulado de calquera Estado membro da Unión Europea non poderán formular balance abreviado.»

Dous. Engádese un número 4 ao artigo 190, coa seguinte redacción:

«4. As sociedades cuxos valores estean admitidos a negociación nun mercado regulado de calquera Estado membro da Unión Europea non poderán formular conta de perdas e ganancias abreviada.»

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 24 de abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7319 *LEI 8/2006, do 24 de abril, de tropa e mariñeira.* («BOE» 98, do 25-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

O paso dun Exército de leva obrigatoria ao modelo de profesionalización vixente non satisfizo as expectativas previstas, nin permitiu atinxir os obxectivos canto ao continxente de tropa e mariñeira establecido na Lei 17/1999, do 18 de maio, de réxime do persoal das Forzas Armadas.

A temporalidade e outros condicionantes en que se sustenta o actual modelo deu lugar a un elevado fluxo de entradas e saídas de soldados e mariñeiros que, finalmente, xeraron inestabilidade e conduciron a unha situación de encoramento en que non se alcanza o número de efectivos que se considera necesario.

Os países da nosa contorna, cunha maior experiencia na implantación dun modelo plenamente profesional de Forzas Armadas, fan un uso máis racional dos seus recursos humanos, aproveitan durante un maior tempo a experiencia profesional adquirida, adecúan as idades do persoal ás misións que van desenvolver e garanten ao soldado e mariñeiro unha vinculación coas Forzas Armadas máis prolongada, que incide na estabilidade e eficacia do sistema e mellora as súas expectativas persoais.

Esta lei establece un novo sistema coa finalidade principal de consolidar a plena profesionalización. Para conseguir este obxectivo posibilitáase ao soldado e mariñeiro unha prolongada relación temporal coas Forzas Armadas e, ao seu termo, un abano de saídas laborais e unhas medidas socioeconómicas que teñen en conta os anos de servizo realizados, coa pretensión de que prestar servizo nas Forzas Armadas se configure como unha opción máis atractiva para moitos dos nosos mozos.

Os cambios que se introducen pretenden consolidar a plena profesionalización das nosas Forzas Armadas a través da mellora dos niveis de modernización, eficiencia e cualificación, que, por outra parte, deberán ser obxecto da adopción doutras medidas non relacionadas directamente co réxime de persoal das nosas Forzas Armadas.

O modelo definido nesta lei garante aos soldados e mariñeiros a posibilidade de completar a súa traxectoria profesional comezando a súa relación de servizos cun compromiso inicial renovable até seis anos de duración e ofrecéndolles a opción de subscribir outro de longa duración que chegará até os 45 anos de idade, durante a vixencia do cal poderán acceder á condición de soldados permanentes.

Alcanzados os 45 anos, e no caso de non se ter adquirido a condición de soldado permanente, cesa a relación